

TRI ÂN THẦY CÔ, MÁI TRƯỜNG

Hoàng Võ Hà Linh - 9A2

Trường THCS Quán Toan – ngôi nhà thứ hai của chúng em, nơi luôn lưu lại những dấu ấn đẹp nhất, đáng nhớ nhất của tuổi học trò. Nơi đây có biết bao những người lái đò thầm lặng, âm thầm cống hiến tri thức cho biết bao thế hệ những lớp học sinh. Những hy sinh thầm lặng, những công lao rộng lớn của thầy, của cô em không sao kể hết và quên được. *Thầy cô* hai chữ thiêng liêng và ấm áp vô cùng. Đối với em niềm hân hoan, tuyệt vời nhất là khi được học dưới mái trường THCS Quán Toan thân thương này.

Đi dưới hàng cây vào tiết trời thu se se lạnh của những ngày tháng 11 này. Lòng em chột lằng lằng một cảm giác vui buồn. Nó lạ lắm

Ngồi thả mình bên những hàng ghế đá thân quen, những kỉ niệm quen thuộc như đang ùa về. Còn nhớ đây mới hôm nào mới bước chân vào mái trường THCS Quán Toan thân yêu, đầy ngỡ ngàng mới lạ. Thế mà hôm nay ngồi đây mình đã là học sinh của năm cuối cấp rồi, những kỉ niệm như còn nguyên vẹn suốt hơn ba năm qua.

Nhớ góc sân trường mỗi đầu giờ tiết sáng tiếng còi, tiếng khởi động thân quen vang lên của thầy Tuấn cô Hạnh, tiếng hô đồng dục và khoẻ khoẻ đến lạ. Nếu ai đã đi qua sân trường, sân tập, sân bóng hẳn nhớ lắm hai người thầy khoẻ mạnh đen giòn, không quản ngại nắng mưa. Hàng ngày với những buổi thể dục ngoài sân, thầy cô dạy và chỉ bảo cho chúng tôi rèn luyện sức khoẻ cũng như thể lực. Sau mỗi giờ học của thầy, cô với tôi nó như đánh tan đi bao căng thẳng, mệt mỏi.

Vòng quanh hết loạt sân trường, vòng về khu nhà đa năng, vẫn văng vẳng đâu đây tiếng cô Tiệp, cô giáo tổng phụ trách đội của chúng em. Mọi hoạt động, phong trào của trường đều do cô đảm nhiệm, cô luôn dạy dỗ, rèn luyện, lớp học sinh chúng em trở thành những đội viên tốt trong suốt bao năm qua, và sắp tới, chúng em sẽ được trưởng thành, thành một người đoàn viên tốt.

Kể về đám học sinh chúng em, có lẽ chúng em ghét nhất là những môn học thuộc Xã hội, nhất là môn lịch sử, nhiều bạn cho rằng đó là môn phụ, không thêm quan tâm, những cái mốc ngày tháng sao mà nhiều thế, nó chẳng làm sao mà nhớ nổi hết trong đầu, thế mà các cô rất vất vả để nghiên cứu cách dạy, cách để nhớ được những mốc lịch sử nhanh nhất để chúng em ko nhầm chán. Người thầy tận tâm đến với nghề bằng cả sự đam mê, nhiệt huyết truyền đạt và giảng dạy biết bao kiến thức bổ ích về những chặng đường, quá khứ lịch sử hào hùng của cha ông ta, không thể không kể đến đến đó chính là cô giáo sử thân yêu của chúng em – cô Hiền để rồi mỗi đứa học trò chúng em được biết và tìm hiểu thêm về một thời chiến đấu đầy gian khổ mà cao quý tự hào vô cùng. Chúng em cảm ơn cô nhiều lắm. Vì nhờ những tiết học của cô mà chúng em như được ngược lại dòng thời gian, được quay trở về thời kì kháng chiến chống giặc ngoại xâm. Nói đến đây tình yêu quê hương đất nước trong lòng mỗi học sinh chúng em được trỗi dậy đều nhờ những tiết học bổ ích của cô!

Nhớ những tiết Hoá học của cô Đoàn Anh, thực hành Sinh của cô Thuận, tiết Vật lí của cô Dung hay những tiết thực hành công nghệ của cô Vân Hải... Mỗi người thầy đều cho chúng em biết bao những kỉ niệm khó quên, bên những bài giảng nó như đi sâu vào trong trái tim non nớt của từng đứa học trò.

Ngoại ngữ là môn học cần thiết trong những năm đất nước ta đang phát triển, hội nhập. Các thầy cô trong tổ Ngoại ngữ luôn đồng hành hết mình để có những bài giảng hay nhất và mới nhất cho chúng em. Nhớ những tiết say sưa cùng cô Hằng, Cô Huyền, cô Nam Hải,... Những buổi học, tập phát âm mà chúng tôi thường trêu nhau là "ngoạo hết cả miệng", nhớ những tiết trải nghiệm và những tiết học chính khoá, nhờ những bài giảng nhiệt huyết các cô đã truyền đạt kiến thức chúng em tự tin dám hội nhập để sánh vai cùng bè bạn.

Ngoài những gì các cô đã trao truyền nguồn cảm hứng cho chúng em, một môn học nhân cách làm người có đạo đức mà chúng em sợ học nhất trong tiết học GDCD của cô Mai cô thường nói: "Tiên học lễ hậu học văn". Trước phải học nhân cách, sau học cách làm người, cô nghiêm khắc từng hành động, lời nói của chúng em, cô phân tích và giảng giải từng li từng tí mỗi lần chúng em hành động sai để chúng em hiểu và những lần chúng em còn chưa đúng. Có phải chăng vì thế mà lũ học sinh chúng em "sợ" cô vô cùng. Nhưng cũng chính nhờ cô mà chúng em bây giờ ngày càng, trưởng thành và chững chạc hơn. Từ những bài đạo đức được điểm 5, rồi được điểm 7,8 em

vẫn đang dần cố gắng để đạt được điểm 9, 10 của cô. Điểm 9, 10 có cô luôn chỉ dẫn, chúng em, nhất định sẽ đạt được cô ơi!

Trên con đường đi tìm tri thức chinh phục đỉnh cao đối với em môn Toán là môn khó học nhất đã khô khan, lại còn lắm phương trình em cũng đã được học rất nhiều cô trong tổ tự nhiên của trường, nhưng hình ảnh có một cô giáo rất đổi tự tin mà em mới được gặp và học cô vào năm lớp 9 đó là cô Thoa.

Cô là người giản dị và vô cùng nghiêm khắc, cô rất khó tính trong mỗi giờ giảng, khi có bạn nào đó chưa tập trung và cô phạt cũng rất nặng trong mỗi trường hợp đó. Cô còn có rất nhiều câu “Châm ngôn” dành cho mỗi chúng tôi, nếu ai đã được cô tặng cho câu châm ngôn này rồi thì chắc phải biết và mãi mãi khắc ghi trong đầu lấy đó là một động lực để cố gắng phấn đấu. Cô luôn nhiệt huyết trong mỗi bài giảng, cô giảng cho đến khi nào học sinh của mình hiểu được mới thôi. Cô giảng rất dễ hiểu và thu hút người nghe đưa chúng tôi vào không gian mới lạ để khám phá các con số, các dạng hình học, phương trình. Cô say mê giảng dạy, quên ăn mất ngủ, ánh mắt luôn đầy lo âu, khi mỗi đợt thi, đợt kiểm tra kế tiếp. Cô bồi dưỡng cho từng học sinh còn kém, cho đến tất cả các bạn tham gia đội tuyển, đội thi quốc gia... Thật thương cô nhiều lắm! Mỗi ngày cô chỉ qua loa bên bữa cơm và kết thúc một ngày làm việc khuya thật là khuya. Cô Thoa của chúng em là vậy đó, yêu người, yêu nghề, không nói nhiều, luôn cống hiến đam mê nhiệt huyết của mình để trau dồi kiến thức cho chúng em những bài giảng quý báu. Cô như ngọn lửa đang cháy hết mình để soi sáng và dẫn dắt chúng em trên con đường chiếm lấy đỉnh cao tri thức. Chúng em cảm ơn cô! Lời cảm ơn chân thành nhất của chúng em xin tỏ lòng biết ơn tới những mồ hôi, sự hy sinh thầm lặng của cô trong việc truyền đạt và giảng dạy cho biết bao thế hệ học sinh.

Nhưng có lẽ người luôn đi đầu và đồng hành cùng chúng em suốt gần 4 năm học vừa qua đã để lại cho tập thể lớp 9A2 nhiều ấn tượng nhất, đó chính là người thầy đáng kính của chúng em - cô giáo Nguyễn Thị Thuỳ, giáo viên dạy văn đồng thời cũng là giáo viên chủ nhiệm lớp em. Đối với em cô không chỉ là một người thầy mà cô còn là người mẹ thứ 2 của 9A2 chúng em.

Trong suốt gần bốn năm qua, tập thể lớp 9A2 chúng em rất vui khi được đồng hành cùng cô suốt một chặng đường dài. Em vẫn còn nhớ lắm lần đầu chúng em gặp và nhận cô vào một ngày hè giữa tháng 8. Ngày đầu tiên của lớp 6, chúng em còn bỡ ngỡ rụt rè. Những ngày đầu tiên bước vào ngôi trường mới, gặp bạn bè mới còn nhiều điều mới mẻ khiến chúng em còn ngập ngừng, căng thẳng. Chính cô là người đã đánh tan sự sợ hãi căng thẳng đó bằng nụ cười hiền và ánh mắt ấm áp. Có phải vì cô dạy văn nên dễ khiến cho những đứa học trò như em rung động, có phải vì cô xinh đẹp nên trong mắt em cô là một thiên thần. Không! Cô là một người rất đổi giản dị mà cái giản dị đó có phải chẳng nó đã đưa chúng em và cô được gần gũi thân thiết tự bao giờ. Nhiều người cho rằng Văn là môn học rất mệt và nhàm chán nhưng dưới sự chỉ dạy tận tình. Cô đã dùng bằng chính sự nhiệt huyết, đam mê cháy bỏng đã giúp cho những tiết học văn của chúng em được trở nên thú vị, hấp dẫn lạ thường. Đối với em những lời văn của cô không chỉ là thơ ca nhạc họa mà còn là những bản trường ca bất hủ và được khám phá thế giới qua những áng thơ văn, niềm say mê cô trao truyền cảm hứng cho chúng em đó là cuộc đời là lẽ sống, đó là giá trị chân quý của văn học mang lại và cô luôn muốn chúng em phải nhớ và lấy nó để trở thành bài học giúp chúng em thành công trong cuộc sống. Cô là mảnh ghép tuổi thơ không thể thiếu trong kí ức tuổi học trò của không chỉ em mà còn tập thể lớp 9A2. Người đã dạy cho chúng em cách sống, phải sống đẹp, sống hăng hái với những trái tim nhiệt huyết để cảm nhận suối nguồn của tuổi trẻ trở thành nốt trầm nhập vào bản hoà ca của cuộc đời sao xuyên. Chính cô là người đã giúp cho tập thể lớp 9A2 chúng em ngày càng khôn lớn, gắn bó và thân thiết hơn để không phải nuối tiếc với những tháng năm của tuổi học trò của mình.

Nhưng cuộc đời ai cũng có những khoảng lặng, và cô cũng thế! Chúng em mãi dong chơi, mãi tìm kiếm ánh sáng tương lai cho riêng mình nhưng mấy ai để ý cô chính là người cầm đèn đang kiên nhẫn đứng trong đêm để soi đường chỉ lối giúp chúng em có những con đường đi đúng đắn. Chúng em biết rằng tuổi học trò vô tư, hồn nhiên, đã có không ít lần chúng em đùa nghịch khiến cô phải buồn lòng. Những lần quên chưa thuộc bài hay những lần quên mang tập vở bị cô trách phạt. Có lẽ chúng em đã làm cô buồn nhiều lắm phải không cô? Cô ơi! Chúng em nợ cô một lời xin lỗi và cảm ơn cô. Xin lỗi cô trong thời gian vừa qua, chính sự ương bướng, nghịch ngợm của chúng em đã khiến cô lắng lo suy nghĩ. Và chúng em xin cảm ơn cô, cảm ơn những sự hy sinh, cống hiến của cô để giúp cho mỗi chúng em nhìn nhận cuộc sống tốt

đẹp, một tương lai sáng lạng! Một lần nữa, chúng em – tập thể 9A2 xin tỏ lòng biết tới cô một người thầy vĩ đại và một người mẹ hiền hậu của chúng em!

Dẫu biết rằng không có cuộc gặp gỡ nào tránh khỏi phút chia tay. Bánh xe thời gian cứ lạnh lùng trôi mà chẳng chờ đợi ai bao giờ. Cuối cùng cái cảm giác sợ nhất cũng chẳng phải là sợ bị cô túm lên bảng hay sợ bị cô phát hiện lúc ngủ gật cũng không cần lo lắng sợ sệt mỗi lần cô kiểm tra bài cũ, những lần chôn tiết đi ăn vụng bị cô bắt được. Mà có lẽ, điều sợ nhất là giây phút chia li, những sự nuối tiếc, thật là không nỡ! Còn nhớ lắm ngày nào lũ học sinh chúng em bỡ ngỡ, rụt rè, bước vào trường. Chúng em lội ngược dòng thời gian trở về năm lớp 6, cảm xúc nghẹn ngào đến khó tả khi chúng em chính thức trở thành học sinh trường THCS Quán Toan thân yêu này. Vẫn nhớ lắm tiếng trống trường của mùa khai giảng đầu tiên dưới mái trường vang lên mở đầu cho biết bao dự định, kế hoạch học tập của thầy và trò chúng em. Vậy mà chỉ còn mấy tháng nữa thôi chúng em sẽ phải chia xa mái trường THCS Quán Toan yêu dấu - nơi đồng hành và chấp cánh bao ước mơ cho mỗi chúng em, xa bạn bè, xa hàng cây, ghê đá, xa lớp học thân thương. Đặc biệt chúng em sẽ phải chia xa thầy cô. Chúng em chẳng thể nào quên được cái hình ảnh về thầy cô gần thân quen ấy. Làm sao có thể quên những tháng ngày cùng thầy cô, miệt mài bên trang sách. Nhớ lắm những khoảnh khắc tươi vui, hồn nhiên, nghịch ngợm của lũ học sinh “Nhất quỷ nhì ma” dưới mái trường THCS Quán Toan thân yêu này.

Tất cả những thành công ở ngôi trường THCS Quán Toan, đằng sau ấy là sự hi sinh thầm lặng, sự lãnh đạo tài tình của các thầy cô trong Ban Giám Hiệu nhà trường. Đứng đầu là Bí thư Chi bộ - Cô Hiệu trưởng Phạm Thị Duyên. Những người thầy không trực tiếp giảng dạy cho chúng em, nhưng các thầy cô luôn ở đằng sau đó! Luôn lo cho chúng em từng phút, tiếp thêm cho chúng em những động lực, cho chúng em được học dưới một ngôi trường khang trang và trao dạy cho chúng em đầy đủ kỹ năng, những kiến thức và hành trang để chúng em tự tin bước vào đời. Một ngôi trường THCS Quán Toan đầy thân thiện, mà chúng em sẽ mãi ko bao giờ quên được.

Thầy cô ! Hai tiếng sao thiêng liêng đến thế! Qua bao nhiêu năm, những trái tim - khối óc ấy vẫn miệt mài bên cạnh chúng em, mang đến cho biết bao thế hệ học sinh chúng em, những chiếc thuyền kiến thức, đưa biết bao chuyến đò đến bến bình an.

Mỗi người thầy, người cô đáng kính của trường THCS Quán Toan đều là những đóa hoa xinh đẹp toả ngát hương thơm cho đời. Và có ai đó đã nói rằng: "Hãy cảm ơn ngọn đèn vì ánh sáng của nó nhưng đừng quên người cầm đèn đang đứng trong bóng đêm". Thầy cô là những người cầm ngọn đèn bất diệt của tri thức, trí tuệ soi sáng con đường tương lai cho chúng em, chấp cánh cho những ước mơ bay cao, bay xa để một ngày nào đó sẽ đáp xuống một chân trời tươi đẹp, rực rỡ muôn sắc màu và ánh sáng. Chắc chắn rằng khi đã vững bước ở chân trời ấy em sẽ không bao giờ quên được công ơn của thầy cô. Cho đến giờ mỗi ngày em được lớn khôn và đón nhận tấm lòng yêu thương vô bờ của thầy cô dành cho em. Thầy cô như những người lái đò đưa những thế hệ học sinh đến bến bờ tương lai hạnh phúc rồi lại tiếp tục công việc của mình trên dòng sông xanh. Ngày qua ngày, có biết bao thế hệ học sinh qua dòng sông tri thức. Dòng sông vẫn cứ lặng lẽ trôi, dù bất cứ hoàn cảnh nào, thầy cô vẫn vượt qua. Có lẽ vì vậy mà chúng em, những người khách sang sông vẫn luôn chăm chỉ học hành để không phụ lòng thầy cô. Chúng em chỉ mong sẽ luôn nhìn thấy nụ cười mãn nguyện của thầy cô. Thầy cô sẽ mãi là những người đèo đò đưa chúng em trên con đường đời, sẽ mãi là những người đưa đò tận tụy nhất.

Tháng 11 thật đặc biệt, một mùa hiến chương nữa lại về, Ngày nhà giáo Việt Nam 20-11 lòng em lại dâng lên những cảm xúc khó tả. chúng em xin dành tặng những lời cảm ơn tới các thầy các cô - những Người Lái Đò thầm lặng!

Là một học sinh của Trường THCS Quán Toan em luôn tự hào vì được làm học trò của các thầy giáo cô giáo luôn trẻ trung, luôn năng động, luôn nhiệt huyết, đam mê cháy bỏng trong những bài giảng của mình. Và đặc biệt hơn cả, là một thành viên của lớp 9A2 em xin được thay mặt toàn thể thành viên trong lớp được gửi lời cảm ơn chân thành, lời chúc tốt đẹp nhất đến cô giáo chủ nhiệm cùng toàn thể thầy cô giáo bộ môn của lớp. Cảm ơn cô thầy đã truyền lửa, chấp cánh cho những ước mơ của chúng em bay cao, cung cấp hành trang kiến thức và các kỹ năng cần thiết cho chúng em vững bước vào đời và giúp đỡ chúng em thành công trên con đường học vấn. Công ơn lớn lao của thầy cô, chúng em không biết phải đền đáp như thế nào? Để có được thành công như ngày hôm nay, không thể không nhắc đến công ơn dạy dỗ của các thầy, các cô. Chúng em xin hứa sẽ cố gắng học tập tốt hơn nữa để có thể phần nào bù đắp những

lỗi lầm của mình và đồng thời sẽ trở thành những người công dân tốt những người có ích cho xã hội là niềm tự hào của thầy cô. Đó có lẽ là món quà ý nghĩa nhất mà chúng em có thể làm để đền đáp những công lao to lớn của thầy, những hy sinh cống hiến thầm lặng của cô.

Một lần nữa chúng em xin gửi lời cảm ơn tới các thế hệ thầy giáo, cô giáo Trường THCS Quán Toan đã và đang dạy với cái Tâm, cái Trí để chúng em vững bước vào đời, mở cho chúng em cánh cửa bước đến tương lai trong kỷ nguyên hội nhập quốc tế của đất nước.

Kính chúc các thầy cô giáo dồi dào sức khỏe và bùng cháy ngọn lửa của nhiệt huyết và tài năng để tiếp tục sự nghiệp giáo dục vẻ vang! Kính chúc các thầy giáo cô giáo mãi mãi mạnh khỏe, hạnh phúc và luôn thành công trong sự nghiệp trồng người của mình!

